

Μακεδονία: Ντροπή νά ντροπιαστοῦμε...

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

“Αυτό που κερδήθηκε μέ αίμα δέν μπορεί νά ξεπουληθεῖ μέ τό μελάνι μιᾶς ὑπογραφῆς”

Μπαίνω ἀπευθείας στό θέμα, ἄνευ περιστροφῶν καί προλόγων. Ἄν βρεθεῖ, ἄν τολμήσει “ἐλληνική” κυβέρνηση, κυβέρνηση Γραικύλων, νά ὑπογράψει τήν προδοσία, τήν μεγαλύτερη ἀπό καταβολῆς νεοελληνικοῦ κράτους, πού λέγεται «βόρεια ἢ ἄνω ἢ νέα «Μακεδονία», θά πρέπει νά γνωρίζει ὅτι:

Πρώτον: τό πλέον εὐτελές καί ἀνάξιο λόγου. Δέν πρόκειται νά ξαναδεῖ ἐξουσία. Ὅπως στήν περίπτωση τοῦ ἱστορικοῦ κουρελουργήματος τῆς Ρεπούση, θά ὑπάρξει τέτοια κινητοποίηση ἀπό τόν πατριωτικό χῶρο, πού οἱ κυβερνῶντες – ὅποιοι κι ἄν εἶναι- θά τρίβουν κυριολεκτικά τά μάτια τους. Ἰδίως οἱ βουλευτές τῆς Μακεδονίας, ἄς ἐτοιμάζονται γιά ισόβια, ἄτιμη καί ὄχι τιμητική, ιδιώτευση.

Ἄς γνωρίζουν ὅτι θά ἀντιμετωπίσουν, σέ περίπτωση ὑπογραφῆς τῆς προδοσίας, ὅ,τι ἀντιμετώπισαν οἱ παπόδουλοι ἐπίσκοποι, ὅταν γύρισαν στήν Κωνσταντινούπολη τό 1438, μετά τήν ψευτοσύνοδο Φερράρας – Φλωρεντίας.

Ὑπέγραψαν ἔνωση – ὑποταγή τῆς Ὁρθοδοξίας – τῶν Ἐκκλησιῶν καί φτάνοντας στήν Πόλη τούς ἀνέμενε ὁ λαός... Ὅταν μαθεύτηκε ὅτι λατινοφρόνησαν καί ὑπέκυψαν στά «φλωρία» τοῦ Πάπα, ὁ εὐσεβὴς λαός τούς προπηλάκισε καί τούς ἐφτυσε.

Ταραγμένοι καί μετανιωμένοι ψέλλιζαν οἱ μητραλοῖες: «Πεπράκαμεν (πουλήσαμε) τήν πίστην ἡμῶν, ἀντηλλάξαμεν τή ἀσεβεία τήν εὐσέβειαν, προδόντες τήν καθαρὰν θυσίαν (τήν Ὀ

ρθοδοξία), ἀζυμῖται (παπικοί) γεγόναμεν.

Κόψατε τήν δεξιάν ἡμῶν τήν ὑπογράψασαν (κόψτε τό χέρι πού ὑπέγραψε), ἐκριζώσατε τήν γλώσσαν ἡμῶν τήν τοιαῦτα ὁμολογήσασαν». (Δ. Παναγόπουλου, «Εἰς ἔναντι μυρίων»).

Χέρι πού θά ὑπογράψει καί γλώσσα πού θά ὁμολογήσει «Βόρεια ἢ Ἄνω ἢ Νέα Μακεδονία» θέλουν κόψιμο ἢ ξερίζωμα. Τελεία καί παύλα. Σέ θέματα Πατρίδος καί Πίστεως δέν χωρεῖ συγκατάβασις.

Δεύτερον: ἡ στάση μας στό θέμα τῆς Μακεδονίας εἶναι ἡ λυδία λίθος γιά τό σύνολο τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς. Ἄν ὑποκύψουμε στούς ὠμούς ἐκβιασμούς καί παραδώσουμε ἀμαχητί τό ὄνομα ἀνοίγει ὁ ἀσκός τοῦ Αἰόλου. Πέραν τῆς διεθνοῦς ἀνυποληψίας καί περιφρόνησης-πού ἦδη...ἀπολαμβάνουμε- δημιουργεῖται κακό προηγούμενο.

Ὅλοι-Αλβανοί, Βούλγαροι καί οἱ πάτρωνές τους Τοῦρκοι- θά ἀπαιτοῦν, θά ὀρμοῦν καλύτερα, καί ἐμεῖς θά ἐπαιτοῦμε τήν σύμπραξη ἀνύπαρκτων συμμάχων. Ὡς γνωστόν οἱ λεγόμενες μεγάλες δυνάμεις συναγάγουν συμπεράσματα γιά τήν πολιτική τους, ὄχι μέ κριτήριον τήν «έτοιμότητα ὑποκλίσεων», ἀλλά μέ κριτήριον τήν ἰσχύ τῶν κρατῶν στίς περιφέρειες, τήν ἱκανότητα – ἀποφασιστικότητα τῶν κυβερνήσεών τους νά ὑπερασπίσουν τά ἐθνικά τους συμφέροντα καί τό εἰδικό γεωπολιτικό βάρος πού ἀναπτύσσουν στούς περιφερειακοῦς συσχετισμούς ἰσχύος.

Τρίτον: Ἄν συμβεῖ τό ἀπευκταῖο, *ἡ προδοσία*, εἶναι σίγουρο πώς οἱ Σκοπιανοί εὐθύς θά καταπατήσουν τίς ὑπογραφές τους καί θά θέσουν, ἀπό θέσεως ἰσχύος πλέον, ὅλα τά συμπαρομαρτούντα μέ τό Σκοπιανό ζητήματα: ἀλυτρωτισμός, περιουσίες, ὀνοματοδοσία προϊόντων, τοπωνυμίων, ἀεροδρομίων, «μακεδονική» ἐκκλησία, ἱστορική κληρονομιά. Μᾶς ἀναμένει, δέν ἔχει σημασία ἂν εἶναι εἰς τό ἐγγύς ἢ τό ἀπώτερο μέλλον, τό μακεδονικό Κόσοβο. Καί τότε θά ἐρωτηθοῦμε ἐμεῖς οἱ Μακεδόνες, οἱ γηγενεῖς. «Εἶστε Ἕλληνες ἢ Μακεδόνες; ὅσοι Ἕλληνες κάτω ἀπό τόν Ὀλυμπο... ἢ Μακεδονία ἀνήκει στούς Μακεδόνες».

Τέταρτον: «Τήν δέ πόλιν σοί δοῦναι οὐτ' ἐμόν ἐστί οὐτ' ἄλλου τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ...». Ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, ὁ ἥρωικός αὐτοκράτορας, διδάσκει ἐς αἰεὶ. Κανείς δέν ἔχει τό δικαίωμα νά πουλήσει πατρίδα.

Στήν πατρίδα ἀνήκουμε καί δέν μᾶς ἀνήκει. Αὐτό πού κερδήθηκε μέ αἷμα δέν μπορεῖ κανείς νά τό περιφέρει σέ συνέδρια παρανόμων, νά τό διαγράψει μέ τό μελάνι μιᾶς ὑπογραφῆς.

Κάποιοι θέλουν νά «ρευστοποιήσουν» κόκαλα ἱερά σέ σταδιοδρομίες, ἀξιώματα ἔδρανα πρωθυπουργικά. «Παῖζουνε πασιέντζες τό ἔθνος ὀλάκερο γιά νά ἱκανοποιήσουν τίς μωροφιλοδοξίες τους», ὅπως ἔλεγε ὁ Πάν. Κολοκοτρώνης. Ματαιοπονοῦν.

Πολλές φορές σταυρώθηκε ὁ Ἑλληνισμός ἀπό ξένους καί βαρβάρους, πολιτισμένους καί ἀπολίτιστους, πολλές φορές καί ἀπό τούς δικούς μας, τούς ἐφιάλτες καί μηδίζοντες, παλαιούς καί νέους, ἀλλά, «ἰδοῦ ζῶμεν». «Τρῶνε ἀπό μας καί μένει καί μαγιά».

Καί ἄλλη φορᾶ ἡ Μακεδονία χάθηκε μέ τό μελάνι τῆς ὑπογραφῆς. Τό 1878 ἡ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου τήν παραχωροῦσε σχεδόν ἐξ ὁλοκλήρου στή Βουλγαρία. Εἰς μάτην. Κατέπεσε μέσα σέ λίγους μῆνες τό ψεῦδος καί ἡ ἀδικία.

Ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου ἀποκατέστησε τήν τότε τάξη τῶν πραγμάτων. Σ' αὐτά τά ζητήματα λειτουργοῦν καί πνευματικοί νόμοι. «Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καί τό πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καί πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ». (Ψαλμός, ΚΔ').

Πέμπτον: Τυχόν ὑπογραφή σέ κείμενο κατασχύνει καί διασυρμοῦ πού θά ἀναγνωρίζει κράτος Μακεδονίας, θά τινάξει στόν ἀέρα τήν ἐλληνική ἐκπαίδευση. Θά παρουσιαστοῦμε ἐνώπιον τῶν μαθητῶν μας ψεῖτες, ὑποκριτές, μέ ἔλλειψη φιλοπατρίας, ἀφοῦ τόσα χρόνια διδάσκουμε μία καί μοναδική Μακεδονία, ἀναπόσπαστο τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐλεγχόμαστε ἔτσι γιά τήν πνευματική μας ἀνεντιμότητα, γιά τήν παιδαγωγική μας εἰλικρίνεια.

Όταν αντικρίσουν οί μαθητές μας στίς ὁθόνες τούς Σκοπιανούς νά πανηγυρίζουν γιά τήν ὑποκλοπή, καί τούς χάρτες νά ἐμφανίζουν «Νέα Μακεδονία», τί θά τούς ποῦμε τό ἄλλο πρωί; Πῶς ὁ φιλότιμος καί εὐαίσθητος Ἑλληνας δάσκαλος θά ἀτενίσει τό βλέμμα τῶν μαθητῶν του; Θά μᾶς τοξεύει ἀλύπητα ἡ ἀπορία ἡ εἰρωνεία, ἡ ἀγωνία τῶν παιδιῶν γιά τήν ἐπερχόμενη θύελλα.

Ντροπή νά ντροπιαστοῦμε ωρέ!! 8500 νεκροί πολεμιστές στό Κιλκίς, τό 1913, ἔπεσαν γιά τήν Μακεδονία μας. Θά καταδεχτοῦμε νά μαγαρίσουμε τό *χῶμα* πού φιλοξενεῖ τά κόκκαλά τους τά ιερά;

Τήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας οἱ γυναῖκες ἔδιναν στό παιδί πού βαφτίζανε μία εὐχή: «Μή χάσεις τό ὄνομά σου», ὑπονοώντας τόν κίνδυνο ἀλλαξοπιστίας. Καί σήμερα στήν ἀλαλιασμένη ἐποχή μας μιά πρέπει νά εἶναι ἡ εὐχή καί ἡ προσευχή μας: νά μήν χάσουμε τό ὄνομά μας, τό ὄνομά μας πού εἶναι Μακεδονία.

21.12.2017

Πηγή: www.antibaro.gr/